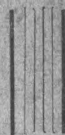

హా జో వారి

3533

తనాలి రామకృష్ణ

1941

(తెలుగు చిత్రం)

రచయిత :— H. M. రెడ్డి.

తెలగ్గీ పియస్లు

ఫాటోగ్రఫీ :	సంభాషణలు, పాటలు :
పి. శ్రీధర్	సదాశివబ్రహ్మం
అసిస్టెంటు :	అర్చు :
డి. లక్ష్మన్	శ్రీకాంత్ సుతార్
పాండ్ :	డాన్యు :
ఎ. జి. టైలర్	పండిట్ బోలానాథ్ శర్మ
అసిస్టెంటు :	ప్రాడక్షన్ :
రాధాకృష్ణ	వి. కుటుంబరావు
నాగరాజు	యమ్. ఎల్. పురుషోత్తం
ఎడిటింగ్ :	పబ్లిసిటీ :
యం. వి. రాజన్	వి. కుటుంబరావు
రామకృష్ణరావు	పేకేటి శివరామం
మ్యూజిక్ :	సినేరియా :
గండ్లపంత్ వాలావల్కర్	హెచ్. యం. రెడ్డి
అసిస్టెంటు :	టి. హనుమంతరావు
పి. మునుస్వామి	యల్. వి. ప్రసాద్
మేకప్ :	సదాశివబ్రహ్మం
యస్. మంగయ్య	హెచ్. యం. రెడ్డి
అసిస్టెంటు :	హెచ్. యం. రెడ్డి
వి. వెంకటేశ్వర్లు	అసిస్టెంటు :
జి. వెంకట్రావు	తంగిరాల హనుమంతరావు,
డైరెక్టరు :	యల్. వి. ప్రసాద్
హెచ్. యం. రెడ్డి	

IT IS A ROHINI'S PRODUCTION.

చిన్న రామకృష్ణ	...	మావ్వరు రాజు
పెద్ద రామకృష్ణ	...	యస్. పి. లక్ష్మణస్వామి
రాయలు	...	పారుపల్లి సుబ్బారావు
తాతాచార్యులు	...	కె. వి. సుబ్బారావు
తిమ్మయ్య మంత్రి	...	యల్. వి. ప్రసాద్
కరటక శాస్త్రీ	...	
గోవర్ధనాచారి	...	టి. హనుమంతరావు
కరణం	...	పి. కోటిశ్వరరావు
మహాంతు	...	వి. కోటిశ్వరరావు
హవల్దారు	...	
కాబాసా (మోతాదు)	...	బి. సీతారాం
కామయ్య	...	జె. శేషగిరి
శ్రీ గోపాచారి	...	జింటాన్
గజపతిరాజు	...	నరసింహయ్య
సాంబ	...	పి. వి. రమణారావు
భట్టుమూర్తి	...	రాజన్
బొండాం	...	బొండయ్య శెట్టి
శెట్టి	...	కోటిశెట్టి

ఇంకా వి. వెంకటేశ్వరులు, నారాయణ, శంకరం,
— మొదలైనవారు —

శ్రీ కృష్ణ.....వేదీ రోషిణి
రాధ, యి చిన్న సోభాగ్యం.....కుమారి సరళ
పెద్ద సోభాగ్యం.....తిలకం
చిన్నా శేవి.....అనకూయ
గవరమ్మ.....గంగారత్నం
పుష్పం.....చంద్రక
కాంతం...సుబ్బులు

తెనాలి రామకృష్ణ

నా నిజ కథా సంగ్రహము.

చిన్నప్పడే నా తల్లి తండ్రులు చనిపోతే మేనమామగారింట్లో తెనాలిలో పెరిగాను. వీధిబళ్లో చదువుకునేరోజుల్లో, తోటి కుఱ్ఱవాళ్లతో కలిసి ఒక నాడు భగవద్గీత నాటకం ఆడేను. తెనాలిలోవున్న పెద్దమనుష్యులు (గోముఖ వ్యాఘ్రాలు) యదార్థం చెప్పినందుకు నన్ను కొట్టవచ్చారు. కుఱ్ఱాళ్లమంతా పారిపోయాం. ఆరోజునుండి వాళ్లు స్వార్థంతో చేసే దుర్మార్గాలకి అడ్డు తగిలి అమాయకుల్ని వాళ్ల బారినుండి తప్పించటం మొదలుపెట్టాను.

కరణం తాత నలుగురు భార్యల్ని మ్రింగాడు. అరవయ్యో పడిలో సోభాగ్యం అనే తొమ్మిదేళ్ల పిల్లని పెళ్లాడి గొంతుక కొయ్యాలని యత్నించాడు. మా బడిపంతులు కరటక శాస్త్రీ, ఆడపిల్లవైపువారి మెడలు విరిచి యీ సంబంధాని కొప్పించాడు. సోభాగ్యం తమ్ముడు, గిరి నా శిష్యుడు. అప్పాతమ్ముళ్ళు, యీ వెళ్ళికి అంగీకారం యివ్వలేదు సరే గడ్డా, వడ్డు మొట్టో యని గోలవెద్దూ కూర్చున్నారు. ఈ వివాహం తప్పి ద్దామని, సోభాగ్యాన్ని దాచేసి నేనే వెళ్ళికుతురు వేషం వేసుకుని, తాళి కట్టించుకుని, వెళ్ళి పెటాకులు చేసి జన్మలో మళ్ళీ వెళ్ళి తలవెట్టకుండా కరణం తాతకి బుద్ధి చెప్పాను.

మా బడిపంతులికి రాని విద్యలేదు. వచ్చిందంతకంటే లేదు. భూతవైద్యం నెపంతో సాని పుష్పాన్ని అంటకాగి కొంపలో యిల్లాలు కుమిలి పోతుంటే నాసహపాతి బొండయ్య శెట్టికి వీరాంజనేయుడు ఆవేశించినట్లు నటింపజేసి పంతుల్ని, సానిదాన్ని, ఉంచుకున్న శెట్టిని చావ గొట్టి చెవులు మూయించి బుద్ధి చెప్పాను.

మా అత్త గవరమ్మ గయ్యలి. ఆమె పేరు చెబితే తెనాలం తా
హడలు. రోజూ మామామకి తాళాధ్యాయసంచేస్తూ వుండేది. మామ
వ్రేలెడు మనిషి. ఎదురు తిరిగి కొట్టడానికా శక్తి లేదు. పోనీ వదిలివెట్టి
బ్రతికడానికా తాహతులేదు. మాఅత్త రోగం కుదర్చడానికి నావైద్యమే
సరి. 'మొగుడు చస్తేగాని ముండకు బుద్ధి రాదు' అన్నారు. ఒక
నాడు మాయిక్కర్నీ ఇంట్లోంచి వెళ్ళగొట్టింది అత్త. మామను దాచేశాను.
పెద్దపులి తినేసిందని చెప్పాను. నాన్నేహబృందమంతా కిష్కింధాగ్ర
హారీకలు. వాళ్ళ సహాయంతో మా అత్తకి తాతాల్లికవైద్యం యిప్పించి,
శిరోముండనం కూడా చేయించాను. తిక్కకుదిరింది. సాంబడికి, సాధువు
వేషం తగిలించి, మామను బ్రతికించి (ఆసలు చస్తేగా?) ఇంటికి తీసుకు
వచ్చాను. మాఅత్త గయ్యలిగారి పతిసేవాపరాయణురాలైంది.

కొన్నాళ్ళకి మా కామయ్యమామకు బబ్బుచేసింది. అత్త కాళికామ్మ
వారికి ముడుపుకట్టింది. కాళికామ్మవారు సొమ్మెంచేసుకుంటుంది ఆని
అది ముక్తివాళ్ళ కిచ్చేశాను. నాచేత మొట్టికాయలుతిన్న కరణం, పంతులు,
సాని మొదలైనవాళ్ళు ఆలయ మహంతుతో కుట్రచేసి, మా యింటిల్లిపాదికి
కులబహిష్కారం వేయించారు. మాఅత్త అమ్మవారికి మల్లాముడుపుకట్టి,
చెల్లించడానికి, గుడికివెళ్ళింది. మహంత్ గుళ్ళోకి రానివ్వకుండా ఖదేరావ్
అన్నాడు. నే వెళ్ళేను. అతడు చేసిన దుర్మార్గాల్ని ఎత్తి పొడిచేటప్పట్లో
కోపం వచ్చి చేతికర్రతో నాతిల పగలగొట్టేను. రక్తం కారుతూనే వుంది.
కాళికాలయంలోకి చొచ్చుకుపోయి వేవి మొహాన్ని కొట్టాను ముడుపుమాట.
వేవికి కారుణ్యం కల్గింది. ప్రత్యక్షమై నన్నా శీర్వదించి అంతర్ధావమైంది
ఇది చిన్నతనంలో తెనాలిలో జరిగిన కథ.

పెద్దవాణ్ణయ్యాను. వేవీ ప్రసాదలభకవిత్వంతో రాయలు పరిపాలి
స్తున్న విద్యానగరం చేరాను. ఆరోజుల్లో రాయల ఆస్థానంలో అప్పదిగ

జాలనే కవుల నిర్ణయం జన్మతోంది. తాతాచార్యులవారు, రాయలకు గురు
తుల్యులై మంచిపలుకు బడిలో యున్నారు. వారి ఆధ్వర్యాన అంతా
జన్మతూయున్నట్లు తెలిశింది. అదివరలో ఆరుగురు మహాకవులు నిర్ణయించ
బడ్డారు. నాశిష్యుడు సాంబళ్ళి వైష్ణవయువకుని వేషంలో తాతాచా
ర్యుల వారివద్ద శుక్రూష చేయమని పంపి ఎప్పటి కప్పుడక్కడి రహస్యాలు
గమనించాను. నేను గంగిరెద్దు వానివేషంలో సభాప్రవేశం చేసి సుకవి
త్వమన యెట్టిదో నిరూపించి, దబాయింది, అష్టగ్గజ సానమొకటి సంపా
దించుకొన్నాను. దాంతో తన్నాశ్రయించకుండా స్వతంత్రించానని,
ఆచార్యులవారి కశ్యేజ్ఞపడ్డాయి. రాయలవారి తల్లి మామిడిపళ్ళ కోరి
కతో చనిపోయింది. ఆమె సంవత్సరీకాలకు బ్రాహ్మణ్యానికి బంగారు
మామిడిపళ్ళు దానంచేస్తే ఆమె ముక్తికి పోతుందని ఆచార్యులవారు తంతు
జరిపారు. ఆ బ్రాహ్మణ్యానికే నాతల్లి కాంక్షితం కూడా యథాశక్తి
అర్పించుకుంటానని రాజగృహంలోనే రాయలవారి నడిగి ప్రక్కగది
పుచ్చుకున్నాను. మాతల్లి వాతరోగంతో చస్తూ, వాతలు కోరిందని,
బ్రాహ్మణ్యమందరికీ వాతలు వెట్టేను. అంతా ఘోరమన్నారు. రాయల
వారు నాకు శిరచ్ఛేదం అన్నారు. న్యాయ నిర్ణయంచేయించి, సద్బా
హ్మణు డెవ్వడో నిరూపించాను.

బ్రాహ్మణ్యమంతా గూడుపుతానీ చేసుకుని, రాయలవారు నాకు
బహుమానంచేసిన బంగారుమామిడిపళ్ళను దొంగిలించాలని మాయింటికి
కన్నం వేయడాన్ని ప్రయత్నించారు. ఒకడు పాదుక్రింద దాక్కుని
వుండటంచూశాను. ఒకయుక్తిపన్ని వీధందర్నీ పిలిపించి దొంగని బయట
పెట్టి దాడ శుద్ధి చేయించాను.

తాతాచార్యులుగారు, ఊరి బ్రాహ్మణ్యంచేత సమ్మెకట్టించి, రాయ
లవారి బెదిరించి నన్ను రాజ్యంనుండి వెళ్ళ గొట్టించారు. ఆచార్యులు

రోహిణీవారి

గారు శుద్ధబ్రహ్మచారులు ఊర్ధ్వరేతస్కులు, అని రాయలవారికి మొద
ట్నుంచీ ఘటి నమృకం వుండేది. ఒకనాడు తాతాచార్యులుగారు మా
సాంబడి భార్య సాభాగ్యాన్ని, బలాత్కరించబోగా, రాత్రిపూట వగర
సంచారం చేస్తూన్న రాయలవారి కంటబడ్డాడు. ఎటు సారిపోవడానికి
పీలులేక దూదికొట్టో దాక్కున్నాడు. రాయలవారు తాతాచారి నివతలకు
లాగి చంపబోతే, మహామంత్రి తిమ్మరుసు అడ్డపడ్డాడు. తాతాచార్యులు
రాజ్యంనుండి వెళ్ళ గొట్టబడటం మాత్రమే జరిగింది.

తాతాచారి ప్రతీకారం చెయ్యాలను కున్నాడు. శత్రురాజైన గజ
పతి నాశ్రయించి సాక్షాత్ శారదా ప్రసన్నుడైన గోవర్ధనాచార్యులనే
మహాపండితుని విద్యానగరం పంపించాడు. గోవర్ధనాచారి విద్యానగరంలో
వున్న పండితుల్నందర్నీ ఓడించాడు. 'ఏంకావాలో కోరుకోమని'
రాయలవారు అడగడమే తడవుగా సప్తాంగ సహిత సామ్రాజ్యమంతా
తనకి ధారపొయ్యమన్నాడు. తిమ్మరుసు మంత్రి గుండెల్లో రాయి
పడింది. నా కోసరం దేశమంతా వెదికించాడు. రాయలవారు సత్యవా
క్యాలనం కొరకు మహానది, మొదలు మహాదధివరకూ వ్యాపించిన యీ
అనంత ఆంధ్ర, కర్ణాట ద్రవిడ ప్రామాజ్యాన్ని, ధారాదత్తం చేయడాన్ని
సిద్ధపడ్డారు.

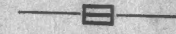
ఆ ముప్పు ఎల్లా తప్పించి దేశభక్తితో, ఆంధ్ర సామ్రాజ్యానికి
అతుంఠిత సేవచేశానో మీరే చూతురుగాని — ? ? ?

ఇట్లు,
నవ్య తత్వార్థదామ

తె నా లి రా ము.

తె నా లి రా మ కృష్ణ

పా ట లు — స ద్యా లు.

రా మ కృష్ణ

కో. యదాయదాహి ధర్మస్య
గ్లానిర్భవతి భారతా,
అభ్యుత్థాన మధర్మస్య
తదాత్మనం సృజామ్యహం.

[1]

ప ద్యం

గీ. ఇతసు మాతాత భీష్ముడు, ఇతడు గురుడు
వీరు తమ్ములు, అన్నలు వీరు, వారు
చుట్టములు మాకు, ఇందర చూచి చూచి
చేతులెట్లాడు చంపగా చెప్పబావ.

[2]

కో. పరిత్రాణాయ సాధూనాం, వినాశాయచ దుష్కృతామ్,
ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ, సంభవామి యుగేయుగే.
సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య
మామేకం శరణం వ్రజ

[3]

ప ద్యం

ఆ. వ. అత్తనైన, మామనైన గురువునైన
తల్లినైన, కన్నతండ్రినైన
నీతిలేనివాని నిలువున తెగగోసి,
చంపవలయు సంశయింపరాదు.

[4]

రాధా కృష్ణ స్మృత్యం

రాధ—మా లిదిగో నోయీ, వనమాలీరావోయీ

కృష్ణ—రాధా యీవె, రాధా యీవె

రాధ—యీ మాలిక గావలెనంటె
నటియింపుము ఆనందముగ

కృష్ణ—సరి యీయవుగ పోనీతె
మాటాడే వలదిక నాతో

రాధ—నుమహార మిదె గైకోర,

హేమాధవ కృష్ణ కికోర

ఇక స్మృత్యము సేయగరాదా

నాగానముతోనే స్మృత్యం

కృష్ణుని స్మృత్యం, జలతర స్మృత్యం

వనలత స్మృత్యం, స్మృత్యమొనర్చె మయూరం

మోహన స్మృత్య మయంబౌ

కన్నులకీ జగమంతా హా

[5]

పాట - రామకృష్ణ

ఉన్నానుగా నేనున్నానుగా,

తారుమారు చేసి వెళ్లి తప్పిస్త వూరుకో (ఉ)

అమ్మాయి వేష మేస్తా,

అల్లరి వెళ్ళిచేస్తా,

అందరి కళ్ళి మూస్త, నేనున్నానుగా ||

కోతికి గోవతాడా, తాతకి నీకు బోడా!

పంతులు చేస్తాడా, బడి పంతులు చేస్తాడా!

ఆ పంతులు చేస్తాడా, పడి నవ్వాలి వూరువాడ (ఉ)

తెనాలి రామకృష్ణ

నా మొగుడు కరణం గామానికి,

నాకేమిలోలే భాగ్యానికి,

సాభాగ్యమూ, ఇటుచూడవే,

నావేషము, బాగుందిగా (నేను)

[6]

పాట - రామకృష్ణ

మనసు నిలువ హేమారా—

ఒళ్లే తెలియ హేమారా—

తాళబాలరా మగడా (మనసు)

ముద్దుపెట్టి నీ ఒళ్లోచేరి,

కోర్కెలు తీరుస్తానురా,

వన్నెకాడ నీ వంటి మగనికై

ఎన్ని నోములూ నోచేనో—

మునుపెన్ని నోములూ నోచేనో—

తాళా బాలరా మగడా—

ఒళ్లే తెలియ హేమారా

[7]

పద్యం - రామకృష్ణ

తే. గీ. భార్య చెడుగైన భరియించు భర్తతప్ప
పరగ శిష్యుడు దుడుకైన గురుని తప్ప
పంతు లవినీతి పరుడైన ప్రజలతప్ప
ప్రజలు పెడదారి పట్టిన ప్రభుని తప్ప
ప్రభువు దుర్మార్గుడైన క్రివిభుని తప్ప
నవ్వు తత్వార్థ గామ, తెనాలిరామ.

[8]

తెనాలి రామకృష్ణ

భజన - శ్లోకం

ఆంజనేయ మతిపాటలానమ్,
 కాంచనాది కమనీయ విగ్రహమ్,
 పారిజాత తరుమూల వాశినం,
 భావయామి పవమాన నందనం,
 మనోజవం మారుత తుల్యవేగం,
 జితేంద్రియం బుద్ధిమతాంపరిష్ఠం
 వాతాత్మజం వానరయూథముఖ్యం,
 శ్రీరామదూతం, శిరసాన్నమామి,
 రామ రామ రామ సీత

[9]

పద్యం - రామకృష్ణ

గీ. భార్య గయ్యాలి గంపయై భర్తనెపుడు
 మొట్టలిడుచున్న భరియించునట్టి మగడు
 బ్రదుకుకన్నను గంగలో పడుటమేలు,
 నవ్యతత్వార్థధామ - తెనాలిరామ

[10]

పిల్లలు - పాట

మొగుడుపోతే పోయాడే
 నీ తగువు తీరిపోయిందే,
 కొప్పుపోతే పోయిందే, నీగుండు నున్నగ కుదిరిందే,
 గోవులపంచె ముసుగు తలకీ,
 విభూతి మొఖానికి,
 దిబ్బు రొట్టి చలిమిడిముద్ద తింటావె, బాగుంటావె (మొ)

తెనాలి రామకృష్ణ

పాట - రామకృష్ణ

జ్ఞానరహిత ఆచారా లేలా,
 మతిలేదా మూఢా,
 దేవుడు జనులూ ఝడిపిస్తాడా,
 ధనముకోరి దండిస్తాడా,
 సదాభక్తియే, మహాశక్తిరా,
 నీధనమెంతా నీవెంతా
 విషయవాంఛలే త్యజింపలేవా,
 తలవెంట్రుక లర్పిస్తావా (జ్ఞా)
 నిలువుదోపులు ముడుపులేలరా,
 ఈశ్వరుడే ఆంగడివాడా,
 మనోజ్యోతియే పరంజ్యోతికీ,
 పంచారతిలో ఫలమేమీ (జ్ఞా)
 శాంతి దాంతి పూజా,
 పరతత్వ భజన,
 భూతదయా నూ, సృతంబులేక,
 దైవకృప లభ్యమానా (జ్ఞాన)

[12]

పాట - రామకృష్ణ

మాతా - మాతా - మాతా - మాతా
 సచ్చిదానంద సంధాయీ, స్వప్రమేయ జ్యోతిర్మాయీ,
 మోహమాయా సంహారిణీ, వేదవేదాంతాచారిణీ,
 వేదవేదాంతాచారిణీ, వేదవేదాంతాచారిణీ,
 జడునినుకవిగాజేసిన, జవని విద్యాప్రదాయినీ.

తెనాలి రామకృష్ణ

రోహిణీవారి

ప్రణవ తత్వార్థ గాయనీ,
 కేవల సేవితాంభుద్వయి,
 ఆదిక క్తి అంబ అద్వయి,
 పాహిమం - పాహిమాం - పాహి

[18]

పద్యం - భట్టుమూర్తి

సీ. అతడు గోపాలకుం డితడు భూపాలకుం
 డెలమి నాతనికన్న యితడె ఘనుడు,
 అతడు పాండవపక్షు డితడు పండిత రక్షు
 డెలమి నాతనికన్న యితడె ఘనుడు,
 అతడు కంసధ్వంసి యితడు వివిత ధ్వంసి
 యెలమి నాతనికన్న యితడె ఘనుడు
 అతడు యోషాలోలు డితడు భాషాలోలు
 డెలమి నాతనికన్న యితడె ఘనుడు

గీ. సురల కాతడు సకల భూసురుల కితడు
 లక్ష్మీకాతడాంధ్ర సామ్రాజ్య లక్ష్మీకితడు
 మునులకాతడు, ధర దీన జనుల కితడు
 కేవుడాతడు, శ్రీకృష్ణ కేవు డితడు.

[14]

పద్యం - రామకృష్ణ

సీ. అతడు అంబకు మగం, డితడు అమ్మకు మగం
 డెలమి నాతనికన్న యితడు ఘనుడు

తెనాలి రామకృష్ణ

రోహిణీవారి

అతడు శూలము త్రిప్ప, నితడు వాలము త్రిప్ప
 నెలమి నాతనికన్న నితడు ఘనుడు
 అతడు అమ్మునవేయు, నితడు కొమ్మున దూయు
 నెలమి నాతనికన్న నితడు ఘనుడు
 అతని కంటినిచ్చి యితని కంటిని బొచ్చు
 యెలమి నాతనికన్న నితడు ఘనుడు

గీ. శూలియాతడు కాపులకూలి యితడు
 దతుడాతడు ప్రజల సంరక్షుడితడు,
 పశుపతాతడు రెండవ పశుపతితడు
 దేవుడాతడు, కుడితంత దేవు నితడు.

[15]

పద్యం - రామకృష్ణ

సీ. చల్లారిపోయిన జాతిరగుల్కొల్పి
 చైతన్య మొవగూర్చు కైత. కైత
 గతవీర్యమైన సంఘమును పాణిముపోసి
 కదలింపగల్గిన కైత కైత
 దేశాభిమాన ముద్దీపింప జనుల క
 ఖండశక్తి ఘటించు కైత కైత
 విశ్వమానవకోటి వెలుగొంద జ్ఞాన
 సంగీతమాలాపించు కైత కైత

తెనాలి రామకృష్ణ

గీ. అట్టి కవితామ తల్లి శిలాక్షరముగ
అర్ప మక్షర లక్షలకైన జగతి
కల్లబొల్లి కల్పన రెల్ల కైతలగునె,
సవ్యతత్వార్థధామ తెనాలిరామ.

[16]

పద్యం - రామకృష్ణ

సీ. అష్టాంగయోగ విద్యారూఢుడై, బ్రహ్మ
పదవిసందిన వాడె బ్రాహ్మణుండు
సకలేంద్రియంబుల మడ్వర్ణములచేత
పట్టుపడనివాడె బ్రాహ్మణుండు
సత్యవాక్యంబు, విజ్ఞానంబు, శాంతి మా
ర్థంబు తప్పనివాడె బ్రాహ్మణుండు
త్రిగుణంబులకు దా సతితుడై, బేధభా
వంబెరుగని వాడె బ్రాహ్మణుండు

గీ. అట్టి ద్విజుకొక్కడే యర్హుడస్యజీవి
కర్మలను స్వీకరింపగాకాని ఉరక
జన్నిదముదాల్చువాడెల్ల సద్విజుండె
సవ్యతత్వార్థధామ, తెనాలిరామ.

[17]

పద్యం - రాణి

గీ. సత్యము వచింప జంకడు చతురయుక్తి
నాయుగంధర చాణుక్య లంతవాడు,
సత్యము వచింప జంకని సద్విజుండు
కూశలకును వెఱచి పారదోలతగునె.

[18]

తెనాలి రామకృష్ణ

పద్యం - గోవర్ధనాచార్యులు

ఉ. వాతతనూజ భానునుత, వాలితనూభవ వహ్నిపుత్రకా
నేతువు గట్టు కాలమిదె శ్రీఘ్రముగాగొనిరండు కొండలీ
రీతిని నిద్రబోవతగునా లెండిక నిద్దురబోవగానగున్
రాతిరివేళ, భాస్కరుడు రమ్యముగా నుదయించె తూర్పునన్ [19]

శ్లోకం - గోవర్ధనాచార్యులు

శ్లో. బాశోత్పన్నా వివర్ణా, తనయదుపితరాదంపతీదైవయోగా
త్యాగిన్యాగర్హితా సా తదనుగమవశాద్యోగి నీత్యం ప్రపేదే,
పశ్చాత్పార్శ్యాకృతాంబా జనితమధశిశుం లాలయత్యి బ్రవీత్యా,
భ్రాతర్భ్రాతృవ్య పాత్రకృతురనుత పితృవ్యేతి తం జేవరతి [20]

పద్యం - గోవర్ధనాచార్యులు

మ. మదమాతంగ తురంగ కాంచన లసన్మాణిక్యగాణిక్య సం
పదలందెల్ల ప్రశిద్ధిగాంచి, బలవత్పత్త్యర్థి నిర్భేద్యమై
ఉదయాస్తాచలనేతు వింధ్య నగమధ్యోర్వీతలవ్యాప్తమై
నదనద్యోప వనాస్పదద్రవిడకర్ణాటాంధ్ర సామ్రాజ్యమున్ [21]

పద్యం - రామకృష్ణ

సీ. యుద్ధరంగాలలో నుడుకునెత్తుటదోగి
పాణిణాలాసంగుట ప్రజలుకాదె ?

తెనాలి రామకృష్ణ

రోహిణి నారి

పర దాన్యమొదవ దుర్భర హింసలకు పాల్పడి

బాధలు పడుట ప్రజలుకారె ?

ఉరికంబములనూగి చెఱలలోపలమాగి

పంచత్వమందుట ప్రజలు కారె ?

ధనధాన్య వస్తువాహన హర్మ్య సర్వసం

పదలు గడించుట ప్రజలుకాదె ?

- గీ. ప్రజలమాట మాట, ప్రజలరాజ్య మిడ్డి,
- ప్రజలసామ్మి, ప్రభుత్వము ప్రజల హక్కు,
- ప్రజల ధర్మంబు గుర్తించువాడె ప్రభుడు,
- నవ్యతత్వార్థ ధామ, తెనాలిరామ

[22]

జగదీసుమంతుల అనుగ్రహ ల్లిచులుకు
 నిలకాన వర్తి నొ త ర్మములకు ముచ్చగో
 నత్వజుపోలు చు గానా గతు
 అని లావోవరి కౌతక ముచ్చిన్ || బు || ఆవుని
 గుత్తు ముంతునా నాన స ముచ్చిన్ సోవో
 నాదు పుచ్చి నా ము గా తో లుచ్చివరి కౌత
 క ముచ్చిన్ || బు || గోదీసుమంతులకు

Rangam Bros., G. T., Madras.

RANGAM BROS, MADRAS.